

meid saaksid. Eiina wia, ja Soldatiks ärra müa. Ehmatuks ja Fortuks tousis meie süddames, kui meie sedda saime kuulda, piddasime nou isfifeskis, agga ei leidnud muud, kui jälle ärrapöggeneda. Widdes wiikko ajal meie jooksiime raama pole, leidsi me übbe Wenne, sennasise meie astusime ja nousime agga Ma poolt ärra souda, enne kui tegi meid saaks tagga aiada. Osel olli waike ilm, kui foido tuli siis meie ei woiud ennam ühtegi Maad näha. Pärva järrel meie arwasime ja soudsime ennese arwates Wirro-ma pole, agga nüüd hakkas ilm pilwitama, kange torm ja mürristamine tousis, laene tõi sid meie Wenne ioga filma pilkol, ja ioga filmapilkal piddime kartma et Wenne ümber lähe. Oh! kui wäga meie siis palhime Jummalat, ja lahhetesime omma Ballarust ja Jooksmist! ommeti Jummal hallastas meie peäle. Ohto pole see ilm waikeks, ja meie näggisime

me maad, jo pimme tuli kätte, kui meie Maale saime, ja meie ei woiud ühtegi sest arwata. Hommiko meie leidsime, et se üks weike Saar olli, rahwast ei olnud selle peäl ellamas, agga ommeti ollid seal monned Saunad, sest meie tundsiime, et wahhest Ma poolt rahwas siina tuli kallapüüdmisses pärrast ja seal olli ka tunda, et Keimid wast hilja aega ollid rokitud (se ehk on Wainlo, ehk Uhtjo, ehk Muuhho-saar olnud) Meie läksime siina kohta, kuhho meie omma Wenne ollime jätnud, agga kui wäga suur olli meie hirm! ei Wenne olnud ennam ühtegi näha. Meie wiist õhtal ei olnud tedda diete Maale tomband, õsel olli merre Wessi touenud; ja sedda ärra wiinud. Mis nüüd teha! Ma paistis kül, agga kangel. Saare peäl meie ei leidnud middagi süa, ja näls wae was. Meie kiskusime rohhojured wälja ja hakkas